

РЕШЕНИЕ

№ 34942

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **11060** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).
Образувано е по жалба на Народното събрание на Република България срещу Заповед № 18-10451 от 18.09.2023 г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър (СГКК) – [населено място].

В жалбата се твърди, че на жалбоподателя са предоставени за управление 13 самостоятелни обекта в сграда с идентификатор 68134.1600.1175.1 КККР, намираща се в поземлен имот, който е предмет на оспорената заповед. Правят се оплаквания за липсата на компетентност на издателя на акта. Излагат се съображения за наличието на спор за материално право, който не е решен по съдебен ред и липсва съгласие за изменение на КККР. Изразява се несъгласие, че ПИ идентификатор 68134.1600.1175 КККР е собственост на Столична община, тъй като е неприложима разпоредбата на § 42 ПЗР на ЗОС, доколкото същата няма обратно действие. Счита, че с действащия регулационен план не се предвижда реализация на улица, тъй като ПИ е отреден за обществено жилищно строителство, магазини и ОДЗ. Допълнително поддържа оплаквания, че са изтекли сроковете по чл. 208, ал. 1 ЗУТ за извършване на отчуждителни процедури по ЗДС и ЗОС. Отделно се правят оплаквания, че не са уведомени заинтересованите лица за започване на административното производство, с което е нарушена разпоредбата на чл. 26, ал. 1 АПК.

Ответната страна - началникът на СГКК – [населено място] изразява становище за неоснователност на жалбата. Поддържа, че изменението на КККР се състои в отстраняване на грешка в кадастралната карта като се нанася ПИ идентификатор 68134.1600.6471, с начин на трайно ползване „за второстепенна улица“ в обхват от о.т. 131 до о.т.160 между квартали 3 и 4 и

се извършва по скица – проект № 15-1390058/29.11.2022 г., документи за собственост и проект за изменение на КKKP.

Заинтересованата страна Столична община е подала становище, с което оспорва жалбата. Сочни конкретни документи, от които произтича правото на собственост върху поземлени имоти с идентификатори 68134.1600.4786, 68134.1600.6370, 68134.1600.6369 и 68134.1600.3249. Поддържа, че по силата на § 42 ПЗР на ЗОС е придобила собствеността върху ПИИ идентификатор 68134.1600.1175 КKKP. Поддържа, че имотите попадат в уличната регулация и съгласно разпоредбите на З., действали към съответния момент, преминават автоматично в собственост на общината, поради което не е необходимо последващи действия и актове, свързани с отчуждително производство.

Заинтересованите страни С. С. и И. М. С. считат за основателна жалбата.

Заинтересованите страни Е. Р. Г., В. В. В., П. Г. В., С. И. С., С. Б. П.-С., В. С. В., Д. Б. В., Р. С. С., Н. И. М., М. Ц. М., Д. И. И., З. Д. Т., А. О. М., Т. П. Р., М. П. Ч.-Д., А. К. К., Е. Б. Д.-Д., А. Н. К. не изразяват становище.

Заинтересованите страни З. А. Ф. и Я. К. Д., чрез назначения им процесуален представител, не изразяват становище.

Заинтересованата страна Министерство на външните работи, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред началника на СГКК – [населено място] е образувано по Заявление вх. № 01-675766/18.11.2022 г. на Столична община, с което е направено искане за изменение на КKKP по отношение на следните поземлени имоти с идентификатори: 68134.1600.1175; 68134.1600.3249; 68134.1600.4780; 68134.1600.4786; 68134.1600.4794 и 68134.1600.6370.

Към заявлението е приложено удостоверение за приемане на проект за изменение на КKKP за поземлени имоти с идентификатори 68134.1600.1175; 68134.1600.3249; 68134.1600.4780; 68134.1600.4786; 68134.1600.4794 и 68134.1600.6370, както и сграда с идентификатор 68134.1600.1175.3. Налице представено приложение към удостоверението за приет проект. В удостоверението е отразено, че проектът и документите отговарят на изискванията на чл. 75 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г.

Приложен е изготвеният проект за изменение на КKKP на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР. В обяснителната записка към него е отразено, че обхватът му се състои в изменение на кадастралната карта на поземлени имоти с идентификатори 68134.1600.1175; 68134.1600.3249; 68134.1600.4780; 68134.1600.4786; 68134.1600.4794 и 68134.1600.6370 в съответствие с границите по действащия регулационен план за м. „В.“ – ВЕЦ – С.“.

В обяснителната записка отразено още, че се нанася [улица] до о.т. 160, като за целта се засягат поземлени имоти с идентификатори 68134.1600.1175; 68134.1600.3249; 68134.1600.4780; 68134.1600.4786; 68134.1600.4794 и 68134.1600.6370 и са обособени поземлени имоти с проектни идентификатори 68134.1600.-1, 68134.1600.-2, 68134.1600.1175, 68134.1600.3249, 68134.1600.4780 и 68134.1600.6370, като се заличават поземлени имоти с идентификатори 68134.1600.4786 и идентификатори 68134.1600.4794.

Към проекта са налични следните документи: скица – проект за изменение на КК; комбинирана скица; геодезическа снимка, протокол за трасиране, означаване и координиране на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1600.-1 и цифров модел на предложеното изменение.

До заинтересованите страни, включително до Народното събрание на Република България, е изпратено уведомление за изразяване на становище по исканото изменение на КKKP. Постъпили са възражения рег. № 07-4325/10.02.2023 г. от И. К. – Д. и възражение рег. № 02-272/21.02.2023 г. от Народното събрание на Република България. Във възражението на жалбоподателя се посочва, че Столична община няма вещни права върху ПИ с идентификатор 68134.1600.1175, а органът има задължение да издири и уведоми всички заинтересовани страни за иницирираното изменение на КKKP. Допълнително се посочва, че в уведомлението е посочен ПИ с идентификатор 68134.1600.5471, а в скицата – проект е отразен ПИ с проектен идентификатор 68134.1600.6471. Във възражението се твърди, че по силата на Акт № 08651/04.09.2014 г. за частна собственост на Народното събрание на Република България са предоставени за управление 16 самостоятелни обекта в сграда с идентификатор 68134.1600.6471.1.1 по КKKP.

По преписката е налично удостоверение № PCT22-BK66-204/18.08.2021 г. на главния архитект на район „Студентски“ – СО, с което се посочва, че е приложен регулационният план за процесната [улица] до о.т. 160, м. „В. - ВЕЦ – С.“.

Приложен е Акт № 1609/17.01.2022 г. за публична общинска собственост, Скица за поземлен имот № 15-345073/31.03.2022 г. и договор за дарение от 01.10.2021 г., според които Столична община е собственик на ПИ с идентификатор 68134.1600.4786 по КKKP.

Приложен е Акт № 1610/17.01.2022 г. за публична общинска собственост, Скица за поземлен имот № 15-345083/31.03.2022 г. и договор за дарение от 02.08.2021 г., според които Столична община е собственик на ПИ с идентификатор 68134.1600.6370 по КKKP.

Приложен е Акт № 1612/17.01.2022 г. за публична общинска собственост, Скица за поземлен имот № 15-345036/31.03.2022 г. и договор за дарение от 08.03.2018 г., според които Столична община е собственик на ПИ с идентификатор 68134.1600.3249 по КKKP.

Представен е договор за дарение от 24.02.2020 г., от който се установява, че Столична община е собственик на ПИ с идентификатор 68134.1600.4780 по КKKP.

Представен е договор за дарение от 13.08.2020 г., от който се установява, че Столична община е собственик на ПИ с идентификатор 68134.1600.4794 по КKKP.

По преписката е налична комбинирана скица (л. 280), в която е отбелязано, че УПИ I -1175, кв. 3, съвпадащ с ПИ с идентификатор 68134.1600.1175, е отреден „за О., магазини и ОДЗ. Действащият план за регулация е нанесен с линии с червен и син цвят, като от о.т.131 до о.т. 160 е предвидена улица, преминаваща през имоти, предмет на оспорената заповед.

В кадастралния регистър е отразено, че Народното събрание на Република България притежава вещни права върху ПИ с идентификатор 68134.1600.1175, за което е съставен акт № 02395/14.11.2020 г. за държавна собственост. В скица № 15-1201777/13.11.2023 г. на СГKK [населено място] е отбелязано, че Народното събрание на Република България притежава вещни права върху същия поземлен имот, като начинът на трайно ползване е „Комплексно застрояване“.

Последвало е издаване на оспорената Заповед № 18-10451 от 18.09.2023 г. на началника на началника на СГKK – [населено място] (подписана от В. Д., действаща в условията на заместване), с която на основание чл. 51, ал. 1, т. 1 и т. 2, ал. 2 и ал. 3, вр. чл. 54, ал. 1 и ал. 4 ЗКИР е одобрено изменението на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], съгласно скица - проект № 15-1390058/29.11.2022г., състоящо се в отстраняване на грешка в кадастралната карта като се нанася ПИ с идентификатор 68134.1600.6471, с начин на трайно ползване „за второстепенна улица“ в обхват от о.т. 131 до о.т.160 между квартали 3 и 4.

Отразеното в оспорената заповед изменение се изразява с нанасяне на поземлени имоти с идентификатори 68134.1600.6470 и 68134.1600.6471, както и сграда с идентификатор 68134.1600.6470.1. Променят се границите на следните поземлени имоти: ПИ с идентификатор

68134.1600.1175 (от 6826 кв.м. на 5933 кв. м.), ПИ с идентификатор 68134.1600.3249 (от 2334 кв. м. на 2281 кв. м.), ПИ с идентификатор 68134.1600.4780 (от 1320 кв.м. на 1172 кв. м.) и ПИ с идентификатор 68134.1600.6370 (от 358 кв.м. на 185 кв.м.). Заличават се следните поземлени имоти: ПИ с идентификатор 68134.1600.4786, ПИ с идентификатор 68134.1600.4794 и сграда с идентификатор 68134.1600.1175.3.

В мотивите на оспорената заповед е посочено, че производството е образувано по заявление на Столична община, към което са приложени проект за изменение на КKKP, документи за собственост, комбинирана скица и останалите изискуеми документи с Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. Органът е приел, че изменението се изразява в отстраняване на грешка в кадастралната карта като се нанася поземлен имот с начин на трайно ползване „за второстепенна улица“ в обхват от о.т. 131 до о.т.160 между квартали 3 и 4, съгласно приложена скица – проект № 15-1390058/29.11.2022 г.

Органът е приел, че от приложените по преписката документи Столична община е собственик на поземлени имоти с идентификатори 68134.1600.3249 (А. № 148/04.03.2022 г.), 68134.1600.4780 (договор за дарение № 68/04.03.2020 г.), 68134.1600.6370 (А. № 162/04.03.2022 г.), 68134.1600.4786 (А. № 164/04.03.2020 г.) и 68134.1600.4794 (договор за дарение № 182/20.08.2020 г.), които са предмет на изменението.

По отношение на ПИ с идентификатор 68134.1600.1175 е прието, че е приложима разпоредбата на § 42 от ПЗР на Закона за общинската собственост. Същият е отреден за УПИ I – за О., магазини и ОДЗ и представлява застроен имот, поради което от 01.07.2006 г. собствеността на е преминала от държавата към Столична община. С настоящия проект се нанася имот, който по действащия регулационен план е предвиден за улица. Органът е направил изводи, че преди това собствеността е била държавна, който извод го извежда от договор от 28.12.2005 г. за замяна на недвижими имоти.

Органът е отхвърлил възраженията, като е приел, че тези на И. К. – Д. се отнасят за целесъобразността на регулационния план, което е неотносимо за настоящото производство. Отхвърлени са възраженията на жалбоподателя, за което е посочено, че не се представят доказателства за държавна собственост на ПИ с идентификатор 68134.1600.1175. Допълнително е прието, че наличието на несъгласие не означава наличие на спор за материално право.

Неразделна част от заповедта е скица – проект № 15-1390058/29.11.2022 г., която отразява извършеното изменение на КKKP.

Приложена е заповед № 18-6903/19.06.2023 г. на началника на СГKK – [населено място] (л. 13 от делото), с която е определена В. Д. да го замества при неговото отсъствие. В съдебно заседание са приложени доказателства за отсъствието на началника на СГKK – [населено място] към момента на издаване на оспорения акт, а именно заповед за разрешен отпуск за периода от 18.09.2023 г. до 21.09.2023 г.

По делото е изслушано и прието заключение на съдено – техническа експертиза, което съдът напълно кредитира, тъй като обосновано, последователно, логично, непротиворечиво и намиращо опора в материалите от административната преписка.

Вещото лице посочва, че регулационният и застроителният план на ПИ с идентификатор 68134.1600.1175 КKKP е приет със Заповед № РД-50-09-311/21.05.1986 г. на главния архитект на [населено място], според която по – голяма част от имот попада в парцел I- „за О., магазини и ОДЗ“, а останалата част попада в [улица] - о.т. 21. След поредица от частични изменения, засягащи улиците и съседите квартали, по действащия регулационен план ПИ с идентификатор 68134.1600.1175 КKKP попада върху следните УПИ и улици: УПИ I - „за О., магазини и ОДЗ“, кв. 3; УПИ VII – „за О. и КОО“, кв. 4а; УПИ IV – „за ОО и трафопост“, кв. 14б; улици о.т. 160-

о.т.131, о.т.131-о.т.224-о.т.224г-о.т.224а-о.т.225. о.т.225-о.т.25-о.т.161, о.т.224г-о.т.224д. о.т.224а-о.т.224б.

Експертът дава информация, че от строителните книжа може да се направи извод, че трите многоетажни жилищни сгради са изградени в периода от 1985 г. до 1993 г., което по време на действието на Заповед № РД-50-09-311/21.05.1986 г. на главния архитект на [населено място]. Застроителният план, приет с тази заповед, предвижда изграждане на многоетажни блокове, магазини и ОДЗ. Счита, че застроителният план е частично приложен по отношение на трите многоетажни блока, но не и по отношение на неизградените още два блока, улици, алеи, озеленяване, детско заведение и магазини. Уточнява, че планът за регулация е приложен с влизане в сила на Заповед № РД-50-09-311/21.05.1986 г. на главния архитект на [населено място], а застроителният план – частично.

Вещото дава информация, че с оспорваното изменение на кадастралната карта се цели създаване на възможност за реализация на [улица].т.160, която е предвидена в регулационния план от 1986 г., а именно [улица] с профил; 7 м. платно и тротоари 2 м. Според експерта местоположението на настоящата улица се различава минимално от осевите точки о.т. 21 – о.т. 6 по регулационния от 1986 г.

Според вещото лице по данни на КККР предназначението на ПИ с идентификатор 68134.1600.1175 КККР е за комплексно застрояване. Допълнително дава информация за устройствените параметри на зона Жс, където се намира този имот. Счита, че К. на имота и предвидената кота корниз надхвърля параметрите за зона Жс.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

В една част оспорването е допустимо, но в друга част е недопустимо.

По отношение на ПИ с идентификатор 68134.1600.3249; ПИ с идентификатор 68134.1600.4780; ПИ с идентификатор 68134.1600.6370, ПИ с идентификатор 68134.1600.4786, ПИ с идентификатор 68134.1600.4794, заличената сграда с идентификатор 68134.1600.1175.3 и новонанесена сграда с идентификатор 68134.1600.6470.1), предмет на оспорената заповед № 18-10451 от 18.09.2023 г. на началника на СГКК – [населено място], не се установява Народното събрание да е собственик или носител на вещни права върху тях. Право да оспорват изменението има само заинтересованите лица - лицата, за които кадастърът има действие-такива, които са записани в кадастралните регистри или се представят документи за собственост или притежание на вещни права. В § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР е дадено определение за „заинтересовани лица“, според което това са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти, а в случаите на предоставени права на управление - ведомствата и общините, на които са предоставени правата. В случая според записванията в КР, а и от твърденията в жалбата, се налага извод, че жалбоподателят не е собственик и не притежава вещни права върху посочените по – горе имоти, както и не се установява предоставени права на управление, имащи отношение за тези имоти. В тази връзка жалбоподателят не е доказал правен интерес за оспорване на заповедта в обсъжданата част, тъй като не е сред заинтересованите лица по § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР, поради което не се засягат негови права и законни интереси. По тези съображения на основание чл. 159, т. 4 АПК жалбата следва да се остави без разглеждане в частта, с която се оспорва заповедта, имаща за предмет ПИ с идентификатор 68134.1600.3249; ПИ с идентификатор 68134.1600.4780; ПИ с идентификатор 68134.1600.6370, ПИ с идентификатор 68134.1600.4786, ПИ с идентификатор 68134.1600.4794, заличена сграда с идентификатор 68134.1600.1175.3 и новонанесена сграда с идентификатор 68134.1600.6470.1.

В кадастралния регистър и кадастралната карта е отразено, че Народното събрание на Република България е носител на вещни права върху ПИ с идентификатор 68134.1600.1175. С оспорената

заповед се изменят границите на ПИ с идентификатор 68134.1600.1175, като в неговите очертания се нанасят поземлени имоти с идентификатори 68134.1600.6470 и 68134.1600.6471. Именно налице е правен интерес за изменението на кадастралната карта в частта за изменение границите на ПИ с идентификатор 68134.1600.1175 и нанасянето на поземлени имоти с идентификатори 68134.1600.6470 и 68134.1600.6471.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Актът е издаден от компетентен административен орган – началникът на СГКК - [населено място], тъй като компетентността му произтича от разпоредбата на чл. 54, ал. 4 ЗКИР, съгласно която измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. В настоящия случай процесните имоти се намират на територията на [населено място], поради което и компетентен да одобри процесното изменение е именно началникът на СГКК - С..

Установи се, че оспорената заповед е издадена в условията на заместване, тъй като със заповед № 18-6903/19.06.2023 г. на началника на СГКК – [населено място] (л. 13 от делото) е определена В. Д. да го замества при неговото отсъствие. Също така са представени доказателства за отсъствие на началника на СГКК – [населено място] към момента на издаване на оспорения акт, а именно заповед за разрешен отпуск за периода от 18.09.2023 г. до 21.09.2023 г.

Вярно, че в заповед № 18-6903/19.06.2023 г. на началника на СГКК – [населено място] е посочено второ лице (инж. Й. В.) да осъществява заместване, но това не означава, че щом в заповедта са посочени двама заместници, то същите следва кумулативно да осъществяват правомощията. Законът не предвижда кумулативно осъществяване на правомощия, поради което всяко от определените две длъжностни лица могат да осъществяват правомощия за издаване на оспорената заповед.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви, както и разпоредителна част, позволяващи да се разберат причините за издаването на оспорения акт.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващата страна. В тази връзка жалбоподателят е запознат с направено искане за изменение на КККР и е дадена възможност за депозиране на възражение, което е обсъдено в оспорваната заповед. Неотносими са възраженията, че други страни не са уведомени за образуваното административно производство за изменение на КККР, тъй като жалбоподателят не може да се позовава на нарушения на чужди права, а и по отношение на другите страни е налице уведомяване по реда на чл. 26 АПК.

Съдът намира, че в производството пред органа са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая. В тази връзка са изискани и представени документи, установяващи собствеността на имотите. Представен е одобрен проект за изменение на КККР, който посочва местоположението и параметрите на измененията.

По приложението на материалния закон:

Съгласно чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. В чл. 51, ал. 3 ЗКИР е дадена възможност измененията да се извършват по заявление от

собственика, а според чл. 54, ал. 1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от СГКК въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на КККР на недвижимите имоти.

Легална дефиниция на понятието „непълноти или грешки“ е дадена в § 1, т. 16 ДР от ЗКИР и съгласно нея това са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние.

В случая се твърди за несъответствие между кадастралната граница на имотите и уличните регулационни линии, установени със Заповед № РД-50-09-311/21.05.1986 г. на главния архитект на [населено място]. По делото не се спори, а и в жалбата се твърди, че ПИ с идентификатор 68134.1600.1175 КККР е бил частна държавна собственост, а се спори за приложение на § 42 от ПЗР към ЗИДЗОС (ДВ, бр. 96 от 05.11.1999 г.). Това означава, че със Заповед № РД-50-09-311/21.05.1986 г. на главния архитект на [населено място] уличните регулационни линии са определени в имот, представляващ държавна собственост, т. е. неприложимо е обезщетително производство (имотът е държавна собственост и не е необходимо придобиване на този имот държавата). Това води до извод, че е приложен улично – регулационният план, тъй като е налице автоматична трансформация на регулационните линии в имотни граници, доколкото се касае за държавен имот и не е необходимо провеждането на отчуждително производство, свързано с разместване на правото на собственост.

В разпоредбата на § 42 от ПЗР към ЗИДЗОС (ДВ, бр. 96 от 05.11.1999 г.) е регламентирано, че застроените и незастроените парцели и имоти - частна държавна собственост, отредени за жилищно строителство и за обществени и благоустройствени мероприятия на общините, съгласно предвижданията на действащите към датата на влизането в сила на този закон подробни градоустройствени планове, преминават в собственост на общините. В случая от устройствения план се установява, че ПИ с идентификатор 68134.1600.1175 КККР, съставляващ парцел I, е отреден за жилищно строителство (за О.) и за обществени и благоустройствени мероприятия на общините ([улица] - о.т. 21), което означава, че по силата на § 42 от ПЗР към ЗИДЗОС, след 08.11.1999 г. този парцел е станал общинска собственост.

Източниците на данни за границите на имотите към момента на приемане на КК и тяхната поредност за нанасянето им са предвидени в чл. 14, ал. 1, т. 1 – 5 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (отм.), в относимата редакция към датата на одобряване на кадастралната карта със Заповед № РД-18-38/10.07.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК.

Чл. 14, ал. 1, т. 4 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. има предвид регулационните планове, одобрени по реда на отменения 3., но за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани. Одобрената през 1986 г. улична регулация е била приложена, доколкото предвидената улица се е намирала в държавен имот, а впоследствие на основание § 42 от ПЗР към ЗИДЗОС (ДВ, бр. 96 от 05.11.1999 г.) в общински, поради което не е необходимо провеждането на отчуждително производство, свързано с разместване на правото на собственост. В случая в кадастралната карта, одобрена със Заповед № РД-18-38/10.07.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, не са нанесени границите на улицата в съответствие с регулационните линии според приложения регулационен план от 1986 г., тъй като площта, отредена за улица, е включена в обхвата на ПИ с идентификатор 68134.1600.1175. В този смисъл е налице „непълноти или грешки“ по смисъла на § 1, т. 16 ДР ЗКИР, а с оспореното изменение на кадастралната карта се цели привеждане на кадастралните имотни граници в съответствие с уличните регулационни линии. Посочено е в съответствие и с разпоредбата на § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗКИР, според която урегулиран поземлен имот, по отношение на който планът за регулация е приложен, се отразява в

кадастралната карта в съответствие с регулационните му линии като поземлен имот.

Неоснователни са възраженията за наличието на спор за материално право. Вярно, че е трайна съдебната практика, че всяко несъгласие (възражение) от заинтересовано лице, се счита като оспорване на правото на собственост на искателя върху частта от имота - предмет на изменението, независимо от наличието на документ за собственост. Настоящият състав намира, че това „несъгласие (възражение)“ следва да е свързано с претенция за принадлежността на правото на собственост, за да е налице спор за материално право. Ако страната не поддържа да е собственик, то няма да е налице спор за материално право. В случая жалбоподателят не претендира да е собственик на ПИ с идентификатор 68134.1600.1175, чийто граници са изменени, чрез нанасяне на нов ПИ. Това е така, тъй като във възражението пред органа, а и в жалбата до съда, жалбоподателят посочва, че държавата е собственик на имота, което изключва спор за материално право между жалбоподателя (Народно събрание на Република България) и Столична община.

Допълнително следва да се посочи, че спор за материално право не може да е налице при приложена улична регулация (в този смисъл Решение № 11604 от 30.10.2024 г. по адм. д. № 6613/2024 г. на ВАС и Решение № 5524/08.05.2024 г. по адм. д. № 2140/2024 г. на ВАС), при което е неприложима разпоредбата на чл. 54, ал. 2 ЗКИР. В тази връзка следва да се има предвид, че целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имотите, а не да размества вещни права, каквото в случая по делото разместване не се установява, доколкото процесната граница на имотите се поставя в съответствие с уличната регулация (също и в съответствие с действителното фактическо положение).

Неоснователни са възраженията за изтекли сроковете по чл. 208, ал. 1 ЗУТ за извършване на отчуждителни процедури по ЗДС и ЗОС. По – горе се посочи, че планът за улична регулация не е свързан с провеждането на отчуждително производство, доколкото спорната площ на предвидената улица е попадала в имот, представляващ държавна собственост, а от 05.11.1999 г. попада в общински имот по силата на § 42 от ПЗР към ЗИДЗОС.

Неотносими са възраженията, свързани с устройствените параметри на имота, тъй като ЗКИР не регламентира същите, т. е. изменението на КККР няма отношение с тези параметри, а единствено отразява основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти, както и за правото на собственост и другите вещни права върху недвижимите имоти и техните носители.

Горното налага извод, че заповедта не страда от пороците по чл. 146 АПК, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК оспорването следва да се отхвърли.

По разностите:

Отвратната страна не е поискала присъждане на разноси, поради което съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Народното събрание на Република България срещу Заповед № 18-10451 от 18.09.2023 г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – [населено място] в ЧАСТТА, с която са изменени границите на ПИ с идентификатор 68134.1600.3249; ПИ с идентификатор 68134.1600.4780; ПИ с идентификатор 68134.1600.6370, ПИ с идентификатор 68134.1600.4786, ПИ с идентификатор 68134.1600.4794, заличена е сграда с идентификатор 68134.1600.1175.3 и е нанесена сграда с идентификатор 68134.1600.6470.1 КККР, като прекратява производството по делото в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Народното събрание на Република България срещу Заповед № 18-10451 от 18.09.2023 г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – [населено място] в ЧАСТТА, с която се изменят границите на ПИ с идентификатор 68134.1600.1175 и се нанасят поземлени имоти с идентификатори 68134.1600.6470 и 68134.1600.6471.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните, а в прекратителната част – в 7-дневен срок.

Съдия: